

No facis els deures als fills: llegeix amb ells

Ajudar els nens en les tasques escolars gairebé no té impacte en el seu rendiment

Edició impresa Tendencias | 14/03/2015 - 00:33h | Última actualització: 14/03/2015 - 03:21h | Maite Gutiérrez | Barcelona

El debat sobre els deures escolars no té fi. Al desembre era l'OCDE, a través de les dades de l'informe PISA, qui assegurava que dedicar més de quatre hores setmanals a aquestes tasques és ineficaç i amb prou feines té fruits positius en els resultats finals. A més, argumentava l'organització, engrandeix la bretxa entre els alumnes més desfavorits i els que menys.

Ara, una altra anàlisi sobre la **participació** dels **pares** en la vida escolar fa un altre pas de rosca a la qüestió: ajudar els **fills** a fer els **deures** presenta un impacte més aviat baix en el rendiment acadèmic en comparació amb altres factors. En canvi, llegir habitualment amb ells, tenir altes expectatives sobre les seves possibilitats i, en general, interessar-se per què fan a l'escola està relacionat amb millors resultats.

L'estudi Participació familiar i rendiment acadèmic (Educational Research Review), elaborat per investigadors de la Universitat Complutense de Madrid, del País Basc, Internacional de La Rioja i l'UNED, ha analitzat 37 treballs publicades sobre aquesta qüestió entre el 2000 i el 2013 i ha quantificat l'efecte de la implicació dels pares en les notes i l'èxit acadèmic dels fills.

Primera conclusió: un suport més gran en les tasques escolars no implica que els nens treguin millors notes. "Són els estudiants amb més dificultats educatives els que necessiten aquest reforç per part dels seus pares, però no els altres", afirma Enrique Navarro, un dels autors de l'estudi i investigador del grup Neuropsicologia Aplicada a l'Educació.

"Ajudar a fer les tasques escolars és positiu quan l'alumne té grans dificultats a l'escola, llavors sí que requereix suport, ja sigui dels seus pares o d'un professor", continua María Castro, autora principal de la investigació. "Però per a l'estudiant mitjà no s'ha vist una relació causa-efecte significativa, no és necessari passar-se tota la tarda al costat del nen supervisant-li els deures".

Aquesta idea planteja la qüestió de quin tipus de tasques encarreguen els mestres als nens: exercicis repetitius? Problemes tan difícils de resoldre que requereixen l'atenció d'un adult? Si estan plantejats per fomentar l'autonomia de l'alumne, no haurien de ser capaços de fer-los tot sols?

L'estudi sí que assenyala altres qüestions amb més impacte sobre els resultats. El primer, la lectura habitual amb els fills. Contribueix a desenvolupar el gust pels llibres i ampliar el vocabulari i la comprensió lectora. Segon, les expectatives que es posen sobre ells. No en el sentit de creure que són millors que els altres, sinó que poden aconseguir el que es proposin. I tercer, mostrar interès pel que fan a l'escola o l'institut, com es troben a classe, què estudien, els amics, què els agrada i què no. L'efecte de la implicació familiar augmenta amb l'edat dels fills: en secundària, més important.

Leer más: <http://www.lavanguardia.com/20150314/54428136698/no-facis-deures-fills-llegeix.html#ixzz3UToh0z6N>

Síguenos en: <https://twitter.com/@LaVanguardia> | <http://facebook.com/LaVanguardia>